

paa den Maade, at man har haft bestemte Tegninger at holde sig til, eller har været paa selve Stedet og er blevet klar over, at 9000 Kr. kunde strække til. Jeg er enig med den ærede Taler i, at 9000 Kr. i og for sig er et saa stort Beløb, at der ingen Tvivl er om, at man maa kunne fremtvinge en tilstrækkelig stor Bygning for dette Beløb, saa at man godt kan beslutte, at disse 9000 Kr. skulle være Grænsen. Paa den anden Side vil jeg sige, at det forekommer mig at være lidt ejendommeligt, hvis man efter de Udtalelser, der her ere faldne, skulde opfatte Sagen saaledes, at hvis Summen overstrides, lad mig sige ikke med nogle enkelte Dre, men f. Eks. med 150 Kr., altsaa et ikke i og for sig betydeligt Beløb, det da kunde tænkes, at man skulde lade en Rigsrets-anklage følge efter. Det vilde dog se lidt underligt ud. Saa maatte man hellere styde Sagen ud, og lade den staa i Bero, indtil man har faaet tilstrækkelige Oplysninger, og saa maatte til syvende og sidst alle Udvalgets Medlemmer selv sætte sig ind i alle de Sagen vedrørende Enkeltheder, saa de kunde sige nøjagtig paa 1 Kr., hvad der skal gaa med. Jeg har nu udtalt mig tilstrækkelig tydelig, tror jeg nok, med Hensyn til Afstemningen. Jeg er ikke personlig imod, at den bliver hindende, hvilket ogsaa ligger i Sagens Natur, at en Afstemning over en bestemt Sum maa være. Lige over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) vil jeg sige et Par Ord for at slutte mig sammen med ham om at fremkalde en Udtalelse fra den ærede Finansminister. Jeg ved ikke bedre end, at den ærede Finansminister har berørt Spørgsmaalet om Korsbetjentene paa en saadan Maade, at man har Grund til at have den Opfattelse, som jeg gjorde gældende, nemlig at Sagen ikke skal dø hen, men vil blive tagen op til fornyet Samarbejde i Retning af vore Ønsker, saa at disse Folk ville blive bedre stillede, maaste saa lidt bedre Løn eller maaste lidt kortere Arbejdstid og maaste lidt af begge Dele. Men nu sagde det ærede Medlem, og den Tante kan jeg slutte mig til, ligesom jeg ogsaa tror, at man kan overveje Sagen paa den Maade bedre, at det var heldigt, om vi lod Sagen hvile til ad Måre under Forudsætning af, at den ærede Finansminister vil udtale sig om, at han deler vor Opfattelse. Den ærede Finansminister har ikke gjort det endnu, og jeg stiller min Opfordring sammen med det ærede Medlems, til den ærede Finansminister om at saa en saadan Udtalelse, thi jeg tror, at Sagen er bedst tjent med at saa en saa rolig og alsidig Over-

vejelse, som den kan faa, i Stedet for at man nu skulde skynde sig med at saa den tilendebragt i de saa Dage, vi endnu skulde være samlede. Det vil vistnok bedre kunne føre til Maalet, naar alle ere enige om, at en fornyet i det enkelte gaaende Overvejelse er den bedste Betingelse for, at Løsningen kan blive bedre og tydeligere om et Aar end i Øjeblikket. Jeg vil derfor slutte mig til det ærede Medlem og anmode den ærede Minister om at komme med en bestemt Udtalelse i den Henseende.

Finansministeren (Estrup): Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at mine Udtalelser før vare bestemte nok. Jeg har flere Gange her i Tinget begæret Forhøjelse af den Sum, hvoraf blandt andet Korsbetjentene lønnes, og flere Gange motiveret netop denne Forhøjelse af Summen dermed, at jeg ansaa det for at være rigtigt at forhøje Lønningen for disse og ogsaa forsøge Tallet af Personalet. Det, der er klæget over, eller det som man har ment, at der kunde være Grund til at undersøge, er to Punkter; det ene er, at disse Mænds Tjeneste er for streng, og det kan kun afhjælpes derved, at der bliver flere til at dele Arbejdet, det andet er, at deres Lønning ikke er passende i Forhold til det Arbejde, de gøre; det kan kun afhjælpes ved at forhøje den Sum, hvoraf disse Lønninger udredes. Jeg har, som allerede nævnt, gentagne Gange her i Tinget forlangt denne Post, der angaar Medhjælpen ved Toldstederne, forhøjet, og jeg erindrer ganske tydelig, at jeg blandt andet har motiveret det ved Nødvendigheden, efter min Anskuelse, af at forhøje Lønningen for disse Betjente. Jeg har faaet en saadan Forhøjelse, og den blev ogsaa anvendt dertil. Naar jeg altsaa før udtalte, at det forekom mig, at det vilde være dristigt nu at tage dette Spørgsmaal op samlet og derved mulig vanstelliggøre en nødvendig Lov ved at opføre dette Forhold her, saa stete det paa ingen Maade fra min Side for at udskyde eller bortskyde denne Undersøgelse, men kun for at henvise den til den rette Tid og det rette Sted. Stedet, hvor denne Bevilling hører hjemme, er paa Finansloven; det er der, at der bliver bevilget den ikke ubetydelige Sum til Medhjælp ved Toldstederne, hvoraf blandt andet Korsbetjentene blive lønede. Naar jeg siger, at det er rigtigt at tage Spørgsmaalet under samlet Overvejelse, er det blandt andet ogsaa, fordi der kun har foreligget for Udvalget Oplysninger om Korsbetjentene her ved Kjøbenhavns Toldsted; men af det samme Beløb lønnes ogsaa andre end disse. Det